

Sygn. akt I C 518/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: staż. Paulina Wilińska

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa P. C.

przeciwko Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W.

o zapłatę 38177,58 złotych

1. zasądza od Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. na rzecz P. C. kwotę 38177,58 (trzydzieści osiem tysięcy sto siedemdziesiąt siedem 58/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. na rzecz P. C. kwotę (...) (sześć tysięcy sto sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. kwotę 498,23 (czteryście dziewięćdziesiąt osiem 23/100) złotych tytułem niewydatkowanej zaliczki z kwoty zaksięgowanej pod pozycją 500021449921,
4. nakazuje pobrać od Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 159 (sto pięćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 518/17

UZASADNIENIE

W dniu 4 sierpnia 2017 r. P. C. wystąpił przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. z pozwem o zapłatę kwoty 35000 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia odpisu pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda podniósł, że w dniu 15 lutego 2017 r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzony został samochód marki P. (...) nr rej. (...), należący do J. J.. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w E. (...). Szkoda została zgłoszona do (...) Spółki Akcyjnej w S. jako polskiego korespondenta ubezpieczyciela. W toku postępowania likwidacyjnego poszkodowanemu wypłacono 68777,34 zł odszkodowania, która to kwota nie odpowiada kosztom naprawy przedmiotowego pojazdu.

[pozew k.2-3]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W ocenie pełnomocnika strony pozwanej wypłacona tytułem odszkodowania kwota 68777,34 zł jest wystarczająca do całkowitej likwidacji szkody.

[odpowiedź na pozew k.35-40]

Pismem z dnia 9 lipca 2018 r. pełnomocnik powoda rozszerzył powództwo o kwotę 3177,58 zł, wnosząc ostatecznie o zasądzenie na rzecz powoda kwoty 38177,58 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia odpisu pozwu do dnia zapłaty. Odpis tego pisma został doręczony pełnomocnikowi strony pozwanej w dniu 27 lipca 2018 r.

[pismo k.252, ZPO k.257]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, w tym również w rozszerzonym zakresie.

[pismo k.254-255]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku wypadku drogowego z dnia 15 lutego 2017 r. uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność J. J.. Sprawca szkody w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w firmie (...).

[okoliczność bezsporna]

Szkoda została zgłoszona w dniu 7 marca 2017 r. (...) Spółce Akcyjnej w S. jako polskiemu korespondentowi zagranicznego ubezpieczyciela. W toku postępowania likwidacyjnego poszkodowanemu zostało wypłacone odszkodowanie w wysokości 68777,34 zł.

[okoliczność bezsporna]

W dniu 5 czerwca 2017 r. J. J. zawarł z P. C. umowę przelewu wierzytelności przysługującej mu w stosunku do E. (...) w Niemczech i bezpośrednio odpowiedzialnego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. w pojeździe marki P. (...) o nr rej. (...) z tytułu szkody z dnia 15 lutego 2017 r., w tym z tytułu „kosztów naprawy, szkody całkowitej, utraty wartości handlowej pojazdu, odsetek ustawowych i innych należnych świadczeń”.

[dowód: umowa przelewu wierzytelności k.22]

Przeciętny, ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy samochodu marki P. (...) o nr rej. (...) po zdarzeniu z dnia 15 lutego 2017 r. przy wykorzystaniu części oryginalnych z logo producenta pojazdu i przy uwzględnieniu stanu pojazdu przed szkodą (nieoryginalna szyba czołowa) wynosi 106954,92 zł. Analogiczny koszt naprawy przy wykorzystaniu części alternatywnych (również oryginalnych o jakości „Q” z logo producenta części) wynosi 104744,61 zł.

[dowód: pisemna opinia biegłego sądowego k.206-235, pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego k.245-246]

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie bezsporne są zarówno okoliczności, w jakich doszło do zdarzenia z dnia 15 lutego 2017 r., jak i jego przebieg. Pozwane Biuro nie kwestionowało również zasady swej odpowiedzialności. Podnosiło jedynie, że w toku postępowania likwidacyjnego poszkodowanemu zostało wypłacone odszkodowanie w wysokości 68777,34 zł, które w pełni odpowiada wysokości doznanej przez niego szkody.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W dniu 5 czerwca 2017 r. poszkodowany J. J. zawarł z powodem umowę, zgodnie z którą przeniósł na P. C. wierzycelność, przysługującą mu wobec E. (...) w Niemczech oraz bezpośrednio odpowiedzialnego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. z tytułu odszkodowania, wynikającego ze szkody z dnia 15 lutego 2017 r. w pojeździe marki P. (...) nr rej. (...). Poszkodowany przeniósł na powoda powyższą wierzycelność. Powód wszedł zatem w prawa i obowiązki J. J. w powyższym zakresie i jest legitymowany do dochodzenia od strony pozwanej zwrotu kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu. Strona pozwana nie kwestionowała tych okoliczności.

Przepis art. 361 k.c. przewiduje zasadę pełnego odszkodowania. Pełniona przez odszkodowanie funkcja kompensacyjna oznacza, że odszkodowanie winno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy poprzedzający zdarzenie szkodzące. Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. W przypadku uszkodzenia tych części pojazdu, które przed uszkodzeniem były częściami oryginalnymi sygnowanymi logo producenta, należy uwzględniać ceny nowych części oryginalnych, zaś pomniejszenie ich wartości o wartość zużycia uszkodzonych części dopuszczalne jest jedynie wówczas, gdyby uwzględnienie nowych części w znaczny sposób zwiększało wartość całego pojazdu (tak m. in. Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z 12.04.2012 r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112 i postanowieniu z 20.06.2012 r., III CZP 85/11, Lex nr 1218190).

Należy również wskazać na ugruntowane orzecznictwo, zgodnie z którym obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy i czy w ogóle zamierza jej dokonać (tak m. in. SN w uchwale z 15.11.2001 r., III CZP 68/01, OSPIKA z 2002 r., nr 7-8, poz. 103 oraz wyroku z 7.08.2003 r., IV CKN 387/01, Lex nr 141410).

Strona pozwana nie wykazała, aby poza szybą czołową przed zdarzeniem z dnia 15 lutego 2017 r. w samochodzie poszkodowanego były zamontowane części inne, aniżeli oryginalne z logo producenta.

Sąd przyjął zatem zgodnie z treścią opinii biegłego sądowego, sporządzonej w toku niniejszego procesu, że uzasadniony koszt naprawy przedmiotowego pojazdu wynosi 106954,92 zł przy użyciu oryginalnych części zamiennych z logo producenta i uwzględnieniu stanu pojazdu przed szkodą (nieoryginalna szyba czołowa).

Z uwagi na to, że strona pozwana w postępowaniu likwidacyjnym wypłaciła odszkodowanie w wysokości 68777,34 zł, to powodowi przysługuje dodatkowe odszkodowanie w wysokości 38177,58 zł (106954,92 – 68777,34).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. i w zw. z art. 14 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., nr 124, poz. 1152 ze zm.). Odszkodowanie powinno być wypłacone w terminie trzydziestu dni od daty zgłoszenia szkody, co w przedmiotowej sprawie miało miejsce w dniu 7 marca 2017 r. W wyznaczonym przez ustawodawcę terminie nie zostało wypłacone całe należne odszkodowanie, wobec czego strona pozwana pozostaje w zwłoce od pierwszego dnia po upływie owego trzydziestodniowego terminu. Żądanie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia doręczenia odpisu pozwu, tj. 28 sierpnia 2017 r., jest zatem w pełni zasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 38177,58 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu w pkt 2 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, a zatem strona pozwana zobowiązana jest do zapłaty na rzecz powoda poniesionych przez niego kosztów procesu w kwocie 6167 zł, na którą składają się: 1750 zł – opłata sądowa od pozwu, 800 zł – wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 3600 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata od pełnomocnictwa.

Z uwagi na to, że w toku postępowania strona pozwana uiściła zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 800 zł, z której biegłemu została wypłacona kwota 301,77 zł, na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 300 ze zm.) Sąd nakazał zwrócić stronie pozwanej ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 498,23 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

Na podstawie art. 113 ust. 1 cyt. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 159 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (opłata od rozszerzonej części powództwa).